

[Erling Dinesen.]

af lønarbejdere, herunder for titusinder af kvinder på arbejdsmarkedet.

Forslaget blev af regeringen afvist med den begrundelse, at et udvalg arbejdede med spørgsmålet. Det blev videre af arbejdsministeren oplyst, at udvalget var anmodet om at afgive betænkning senest 1. oktober med henblik på fremsættelse af lovforslag i dette folketingsår.

I den skriftlige del af statsministerens åbningstale er arbejdsløshedsforsikringen omtalt. Heri står der, at udvalget snart vil afgive betænkning, men intet om, hvorvidt regeringen vil komme med et lovforslag. Da jeg har den fornemmelse, at vi må regne med en meget alvorlig arbejdsløshedssituation i den kommende vinter, er der selvsagt stor interesse omkring arbejdsløshedsforsikringen, og derfor har jeg stillet spørgsmålet til arbejdsministeren.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Som hr. Erling Dinesen netop har nævnt, gav jeg under behandlingen i foråret af revisionen af loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring udtryk for, at loven ville komme til revision igen i indeværende folketingsår, når arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964 havde afgivet betænkning bl. a. om det spørgsmål, hr. Erling Dinesen her har nævnt.

Udvalget, der allerede har tilvejebragt grundlaget for to vigtige lovrevisioner, nemlig den, der blev gennemført i 1967, og den, der gennemførtes i sidste samling, har endnu ikke tilendebragt sine overvejelser i relation til den afsluttende revision af arbejdsløshedsloven. Udvalget er imidlertid bekendt med regeringens interesse for, at betænkning afgives så betids, at forslag til lovrevision kan udarbejdes og fremsættes med henblik på vedtagelse i indeværende folketingsår.

Erling Dinesen: Jeg vil gerne takke arbejdsministeren for tilkendegivelsen om, at lovforslaget kommer, men jeg ville jo gerne vide, om arbejdsministeren her i dag kunne sige noget nærmere om, hvilke principper man ville følge. Jeg er vel klar over, at udvalgsarbejdet ikke er afsluttet, men forholdet var jo det, at det radikale venstre i

foråret 1967 var enig med socialdemokratiet i, at de forbedringer, som dengang blev gennemført, ikke var tilstrækkelige. Forholdet er jo også det, at det radikale venstre i betænkningen af 9. februar 1967 gav udtryk for, at det endelige resultat måtte være en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og man var med i opfordringen til den daværende arbejdsminister om at lægge dette sigte til grund i det videre arbejde. Jeg vil altså gerne stille det tillægs-spørgsmål, om arbejdsministeren her nærmere kan oplyse, om regeringen er indstillet på at lægge disse principper om en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til grund for det lovforslag, som måtte komme.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Under debatten i foråret om revisionen af loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring — det var den revision, som hr. Erling Dinesen efter min mening glemte at stemme for — havde jeg lejlighed til at opholde mig lidt ved, at der fra forskellige sider lægges forskelligt i udtrykket „en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste“. Det er klart, at jeg ikke her skal give en besvarelse, som jeg på forhånd ved vil blive opfattet forskelligt af forskellige partier her i salen, men jeg kan sige, at udvalget, hvori bl. a. arbejdsmarkedets hovedorganisationer og også arbejdsløsheds-kasserne er repræsenteret, er inde i sidste fase af sit arbejde på grundlag af det kommissorium, som i sin tid blev udfærdiget, og som hr. Erling Dinesen jo kender indholdet af.

Jeg håber, der hermed bliver et vurderingsgrundlag for et lovforslag, der kan samles enighed om her i tinget, og jeg bemærker, at en sådan enighed naturligvis ville befordres, hvis der også blandt de parter, som er repræsenteret i arbejdsløshedsudvalget, opnås en enighed, der kommer til udtryk i den betænkning, som vil blive afgivet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til arbejdsministeren:

„Hvilke foranstaltninger overvejer ministeren at iværksætte til beskyttelse af havnearbejdere ved lastning og losning af farlige kemikalier?“